

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Châu-Độc Với Những Cuộc Tình Bỏ Dỡ** của thân hữu **Võ Hạnh**. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng**.

CHÂU-ĐỘC VỚI NHỮNG CUỘC TÌNH BỎ DỠ

Thưa các bạn,

Mấy hôm nay, tôi như say trong các kỷ niệm. Chuyện năm xưa cứ kéo về ngay cả trong giấc ngủ, chuyện xoay quanh ở thành phố biên giới Việt-Miên. Châu-Độc, thành phố của xứ Mắm hay còn gọi là Thất-Son (gồm núi Két, núi Cấm, núi Dài).

Sau khi Giang Đoàn K.S.B được giải thể, thuyền chuyền qua GD/55 T.T, vùng hành quân cũng trên sông Hậu, kéo dài vào con kinh Vĩnh-Tế, tuần tiễu, phục kích đêm như lúc còn trong Giang Đoàn Xung Kích. Với nhiệm vụ Sĩ Quan Hành Quân, tôi được chỉ thị từ ông Chỉ Huy Trưởng Huỳnh Công Phương vào vùng Tịnh-Biên, quận này nằm trên con kinh Vĩnh-Tế. Phòng hành quân nhỏ được thiết lập trong chi khu cũng nằm trong bờ con kinh. Tại nơi đây, công binh đã thiết lập ráp 1 cái cầu ngang qua kinh, có thể mở, đóng khi cần. Nhiệm vụ chính là phải kiểm soát các Giang Đỉnh khi chạy tuần ban ngày cũng như phục kích vào lúc đêm. Cây cầu này nối dài vào con đường đi qua biên giới vào lãnh thổ của Cam-Bốt, mà ngày nay họ xây dựng các Casino để chiêu dụ khách Việt-Nam qua vui cờ bạc.

Làm việc tại phòng hành quân dã chiến Tịnh-Biên, thỉnh thoảng về đêm tôi thấy hàng chục xe hơi từ hướng biên giới chạy qua cầu để vào vùng Tịnh-Biên; có thể đã được ai đó đặt hàng mua đem về. Bên Miên họ dùng xe Âu-Châu nhiều như Renault, Mercedes, ...v.v.. Lúc đó thấy để biết mà thôi, không thắc mắc vì không phải chuyện trên sông, rạch của mình.

Vào vùng này, tôi được nghe thêm nhiều chuyện của địa phương: đó là chuyện ông tướng giang hồ Bảy Đờm. Ông này có cả đạo quân nhỏ như anh hùng Lương Sơn Bạc trong truyện Tàu. Ông ta rất mê gà nòi; ông và thuộc hạ đóng đô trong vùng núi Cám, thuận chiều sống hoà thuận với Quốc Gia. Ông thường tổ chức đá gà với các tay từ bên Miên qua xứ mình. Vào một ngày đẹp trời, ông Tổng Giám Đốc Ngân hàng Quốc Gia Việt-Nam là Huỳnh Văn Lang (cháu nhiều đời của ông Huỳnh Công Tấn, vị Phó Tướng của ông Tả Quân Lê văn Duyệt). Ông Lang cũng rất rành về gà nòi, ông và bà xã về tận nơi đây (bà xã ông cũng rất thích môn

này). Ông đem con chiến kê hay ra đấu trường đấu với con gà quý của ông Bảy Đờm (con gà của ông màu trắng, gà của ông kia màu xám xanh), họ đã đồng ý với 1 số tiền rất lớn thời bấy giờ. Kết quả là gà của ông Bảy Đờm thua, trong khi đã nắm phần thắng rõ ràng, nghĩa là bị thua ngược. Ông Tướng giang hồ này đã cho đàn em chạy đôn đáo qua các làng kế cạnh thu góp, mượn tiền bà con nông dân về chung mới đủ. Thời gian chờ đợi tiền đem về, ông Lang phát giác con chiến kê mình đã chết, vì ai đó cho nó ăn món có chất độc. Ông Bảy Đờm nổi cơn điên thề độc, trên vùng đất nổi tiếng linh thiêng, là ông hoàn toàn không có ý xấu đó. Sau này, người dân ở đây mới hiểu rằng ông Lang đã áp dụng nguyên lý Ngũ Hành vào màu lông của các con gà mà đánh cá cược (vì theo lý này thì màu trắng thuộc về Hành Kim, và màu xám xanh là Hành Mộc, mà hành Kim khắc chế hành Mộc).

Về chuyện này thì tôi có theo dõi qua các màu áo của các đội banh hay các đôi thủ bóng bàn của China, tôi thấy rất rõ ràng là người Tàu, họ hoàn toàn tuân thủ theo Lý Ngũ Hành trong màu áo để khắc chế đôi thủ của mình. Tôi hiểu nhiều về nó nên rất ngâm thú vị. Ngày xưa, Đức Tả Quân cũng là người nghiên cứu về Lý Ngũ Hành (có các cặp Hành tương sinh và có các cặp Hành khắc chế, mỗi Hành đều có màu sắc riêng). Về chỗ này, có thể xét qua cho đời sống về Tuổi của mình vì có liên kết.

Vào những ngày cuối tuần, tôi và ông bạn Nguyễn Văn Kỳ hay lang thang ra phố chợ, vào các sạp hàng Mắm, Khô. Riêng tôi thì sẽ lựa, đặt chuẩn bị khi được phép về thăm nhà; còn ông bạn thì vào thăm cô ngồi hàng (con gái bà Giáo Xuyên). Cô này có nhan sắc dễ nhìn, hai người cũng thân mật với nhau, sâu đậm thế nào thì mình không biết, riêng tôi là một khách hàng quen thuộc, dần dần cũng học được cách chọn lựa Mắm Thái, Mắm Ruột, Mắm

Lóc, Mắm Cá Trèn...Sau đó, tôi dần hỏi cách ướp, muối con cá làm sao cho nó đẹp màu và ngon. Cô chỉ tôi vài cách thức như phần trộn Thính, đợi 6 tháng rồi Chao, là cô cho nấu đường Thốt-Nốt ướp vào con Mắm, đợi thêm 3 tháng nữa...tới đây thì cô cười và nói rằng không nói nữa vì sợ bị lấy mất nghề. Tôi xin cô cho tôi hợp tác, cô nói tôi hãy nói với ba má của cô đi, được thì làm ăn chung. Cô cười, nhìn cô thật thà, thấy cũng hơi thương cô gái miền Tây này qua vóc dáng người lộ rõ nét cần cù, làm ăn buong chảy; nhưng cuộc tình cảm trong thời chiến, mới ra trường, nên không biết tính làm sao.

Vào một ngày, Niên Trưởng Phước “Đen” trên đường công tác rủ tôi qua vùng quận An-Phú với chiếc Soái Đỉnh của Commander Luật. Tới vùng vào lúc trưa rồi, cần vài con cá để nấu canh chua, ông đã cho nhân viên ném Cà-na (lựu đạn) xuống sông. Ôi thôi cá lớn, cá nhỏ nổi khắp xung quanh chiến đĩnh. Lúc bấy giờ, anh em nhân viên chỉ chọn cá lớn, trung bình mà thôi. Xong phần có các con cá, bây giờ lên bờ vào chợ nhỏ để mua thêm rau, bạc hà, me, ớt...linh tinh để nấu canh chua. Lúc đó, có 1 ông già búi tóc, quần khăn nâu đến với tôi cười và hỏi rằng có phải các cậu vừa ném đạn nổ không? Tôi đáp trả lời thì ông bảo rằng lần sau các cậu đến đây, chịu khó lên bờ nói cần vài con cá nấu canh, mọi chuyện dễ dàng thôi. Ông chỉ về cái vó cá treo dưới sông chờ đợi kéo lên, nói rằng chỉ kéo là có cá đổ xuống ngập cả chiếc ghe. Ông giải thích thêm rằng mấy con cá dưới nước chung quanh khu vực trái đạn nổ, ngửi mùi thuốc đạn, bày cá sẽ kéo nhau đi bỏ vùng này, bà con sẽ khó khăn nhen. Ông cười và bỏ đi. Sau chuyện này, mình ngẫm nghĩ và học thêm bài học đối xử của người dân miền Tây. Ôi! Xứ Mắm, hương vị đậm đà con Mắm như tình con người dân Bảy Núi.

Ra đi khỏi vùng, tôi không bao giờ quên được cái vị mặn của Mắm, của con khô cá Sặc và cái nụ cười hiền lành chất phát theo tôi hơn nửa thế kỷ.

Tạm dừng nhen các bạn. Khuya rồi!

HẠNH VÕ
(K.19/HQ/N.T.)